

Gli si offre in
contraccambio,

e fa l'elogio dello
Zabarella, per cui
nutre un grandissimo
affetto, così
per le somme doti
di mente, ond'è da
tutti amato,

come, più particolareggiatamente, per i favori di cui gli è stato sempre largo;

sicchè, vedendolo accettato a quell'ottimo amico, molti altri, come ora il V., lo credono uomo dabbene, e così lo spronano a farsi sempre migliore.

Siano dunque loro due ringraziati entrambi,

ed il V. si serva
di lui come meglio
gli piacerà.

tentiam magnificam. sed haec de te^(a) satis. quod vero ad me attinet, omni studio contendam ut, postquam totus meus es, ego itidem totus sim tuus^(b), et «par pro pari»^{(c)(t)} referam. forte etiam praecurram, vel quod me anticipasti, vel quia dignus es qui a me plus ameris. venio ad cardinalem Florentinum, qui iussit quod^(d) 5 me diligeres. semper hunc hominem^(e) prolixe amavi et ante omnes excolui; multa sunt quae, ut ita faciam, me magnopere^(f) impellunt: divina quaedam^(g) in maximis rebus sapientia, humanitas, modestia, quae, ut multa alia, ita in eo summa sunt ut in nullo magis. sed quia haec omnes^(h) trahunt ad diligentum eos in quibus ea conspiciuntur, non audeo me in ea re⁽ⁱ⁾ aliis preferre. alia sunt multa eius in me officia^(k), quae privata^(l) sunt. nam quod saepe de me optime^(m) meritus est, quod mea causa non sua⁽ⁿ⁾ me amat, quod te amicum^(o) dedit, in hoc, ut mihi videor, solus triumpho, et, ut apud hominem amicum verum dicam, nulla alia re visus^(p) 15 mihi ornator quam quod tali amico opinione fere omnium prope singulariter^(q) utor. quae res, ut nuper te ipsum, ita saepe alias^(r) multos mihi amicos fecit, cum sibi coniecturam faciunt eum non malum hominem esse, qui ipse ab optimo viro ametur. ego vero, et si illos errare videam, tamen hoc boni assequor^(s) quod ea re studeo 20 melior in dies fieri. maximas itaque huic optimo patri nostro gratias habeo, tibi vero proximas^(t), qui me tantum sua causa amas. tu me quo pacto voles deinceps^(u) ut te ipso utaris^(v), cum idem de te facturus sim, qui, illo^(x) excepto quem dixi, neminem constitui in amicitia tibi anteponere^(y). vale. Patavii, pridie nonas 25 augustas 1414^(z).

(a) Tutti i codd. danno ad te (b) B P totus sum tuus C corr. sum in sim Ar V totus tuus sim M itidem tuus sim (c) B P C par pro pari M om. pro (d) V iussit ut (e) Ar V semper hanc orationem (f) M magnopere me (g) M divina scilicet (h) B quia hic omnes (i) B me inherere ma corr. nel margine in in ere, che è la lezione di C (k) Ar V M sunt eius in me multa officia (l) B pia P prius C priva (m) M om. optime (n) V mea tam non sua M mea causa non sua valde me (o) P om. in hoc amicum M te mihi amicum (p) Solo M reca sum (q) Ar V singulariter prope (r) M alias (s) P assequar (t) M permaximas, ma gli altri proximas (u) B P tu me, quod precor velis, definc. (v) M uteris (x) M sim, qui, illo, ma gli altri sum, quem illo (y) Ar antepoare V anteperarare (sic) (z) V augustas &c. Dopo 1414 il cod. di Chemnit; dà: Gasparinus pergamentis tuus.

(1) Cf. TER. Eun. III, 1, 55; CIC. Epist. ad fam. I, ix, 19.